

νήσειν' ἐπιλέγει 'τοιαῦτα γὰρ τὰγαθὰ ἐστι τοῖς ἀνθρώ- B
 ποις, ὥστε τρόπον τινὰ τὰ κακὰ τῶν ἀνὰ μέσον προτερεῖν.'
 ὅτι μὲν οὖν εἰρηκῶς ἐν ἑτέροις μηδὲν εἶναι τοῖς ἄφροσι
 λυσιτελὲς ἐνταῦθά φησι λυσιτελεῖν τὸ ἀφρόνως ζῆν, ἀφίημι.
 5 τῶν δ' ἀνὰ μέσον λεγομένων παρὰ τοῖς Στωικοῖς μήτε
 κακῶν ὄντων μήτ' ἀγαθῶν τὰ κακὰ προτερεῖν λέγων
 οὐδὲν ἄλλο λέγει πλὴν τῶν μὴ κακῶν τὰ κακὰ προτερεῖν
 καὶ τὸ κακοδαιμονεῖν λυσιτελέστερον εἶναι τοῦ μὴ κακο-
 δαιμονεῖν, καὶ τοῦ κακοδαιμονεῖν ἀλυσιτελέστερον ἡγεῖται
 10 τὸ μὴ κακοδαιμονεῖν· εἰ δ' ἀλυσιτελέστερον, καὶ βλαβε-
 ρώτερον· τὸ μὴ κακοδαιμονεῖν ἄρα βλαβερώτερον τοῦ κακο-
 δαιμονεῖν. βουλόμενος οὖν ταύτην ἐπιλεαίνειν τὴν ἀτο-
 πίαν ἐπιλέγει περὶ τῶν κακῶν· 'ἔστι δ' οὐ ταῦτα προ- C
 τεροῦντα, ἀλλ' ὁ λόγος, μεθ' οὗ βιοῦν ἐπιβάλλει μᾶλλον,
 15 καὶ εἰ ἄφρονες ἐσόμεθα.' πρῶτον μὲν οὖν τὰ κακὰ κακίαν
 λέγει καὶ τὰ μετέχοντα κακίας, ἄλλο δ' οὐθέν· ἡ δὲ κακία
 λογικόν ἐστι μᾶλλον δὲ λόγος ἡμαρτημένος· οὐδὲν οὖν
 ἕτερόν ἐστι τὸ μετὰ λόγον βιοῦν ἄφρονας ὄντας ἢ τὸ μετὰ
 κακίας βιοῦν· ἔπειτα τὸ βιοῦν ἄφρονας ὄντας βιοῦν ἐστι
 20 κακοδαίμονας ὄντας. πρὸς τί οὖν προτερεῖ τοῦτο τῶν ἀνὰ
 μέσον; οὐ γὰρ πρὸς γε τὸ εὐδαιμονεῖν φήσει προτερεῖν τὸ
 κακοδαιμονεῖν. ἀλλ' οὐδ' ὅλως, φασίν, οἶεται δεῖν Χρύ-
 σιππος οὔτε μονὴν ἐν τῷ βίῳ τοῖς ἀγαθοῖς οὔτ' ἐξαγωγὴν D
 τοῖς κακοῖς παραμετρεῖν ἀλλὰ τοῖς μέσοις κατὰ φύσιν· διὸ
 25 καὶ τοῖς εὐδαιμονοῦσι γίνεται ποτε καθῆκον ἐξάγειν ἑαυ-